

váni socialistické a komunistické společnosti a k upevnění socialistického společenství.

V souladu se zásadami a dle socialistické ekonomické integrace a v zájmu lepšího uspokojování stále rostoucích hmotných a duchovních potřeb svých národů budou využívat všech stávajících možností k rozšíření a zintenzivnění vzájemně výhodně dvoustranně i vícestranně hospodářské a vědeckotechnické spolupráce, včetně spolupráce v rámci Rady vzájemně hospodářské pomoci.

Obě strany budou i nadále dlouhodobě koordinovat a sladovat národohospodářské plány, rozšiřovat specializaci a kooperaci ve výrobě a výzkumu, uvádět v soulad perspektivní opatření v důležitých oblastech hospodářství, vědy a techniky, vyměňovat si poznatky a zkušenosti získané z budování socialismu a komunismu, a v zájmu zvyšování efektivnosti společenské výroby zajišťovat stále užší součinnost národních hospodářství obou států.

Článek 3

Vysoké smluvní strany budou napomáhat spoluprád mezi orgány státní moci a mezi společenskými organizacemi pracujících.

Obě strany budou podporovat rozvoj dobře sousedské socialistické spolupráce ve všech oblastech společenského života a další plánovitý rozvoj přímých vztahů mezi osazenstvy závodů k vytěnění pracovních zkušeností, jakož i mezi kraji a okresy, městy, vysokými školami a jinými institucemi. Budou napomáhat přátelským stykům mezi pracujícími a mezi občany obou států a zvláštní význam budou přikládat rozvoji kontaktů mezi mládeží obou zemí.

Článek 4

Vysoká smluvní strany budou plánovitě rozvíjet a prohlubovat spoluprád obou zemí ve vědě a kultuře, v oblasti vzdělávání, v literatuře a umění, tisku, rozhlasu, televizi a filmu, zdravotnictví, ochraně životního prostředí, turistiky, tělesné výchovy a sportu i v jiných oblastech.

Článek 5

Vysoké smluvní strany budou všestranně podporovat další rozvoj bratrských vztahů mezi všemi státy socialistického společenství a vždy jednat v duchu upevnování jejich jednoty a semknutosti. Budou činit nezbytná opatření k ochraně a obraně historických vymožeností socialismu, bezpečnosti a nezávislosti obou zemí.

Článek 6

Vysoká smluvní strany budou i nadále usilovat o důsledná uskutečňování zásad mírového soužití států s rozdílným společenským zřízením, Závazného aktu Konference o bezpečnosti a spoluprád v Evropě, o rozšíření a prohloubení procesu uvolňování napětí a budou aktivně přispívat k definitivnímu vyoněžení války ze života národů. Učini vše pro obranu míru ve světě a pro bezpečnost národů před úklady agresivních sil imperialismu a reakce, pro zastavení závodů ve zbrojení, pro všeobecné a úplné odzbrojení, pro definitivní odstranění kolonialismu ve všech jeho podobách a projevech a budou podporovat státy osvobozené od koloniálního útlaku při upevnování jejich národní nezávislosti a svrchovanosti.

Článek 7

Vysoké smluvní strany považují neporušitelnost státních hranic v Evropě včetně hranic vytvořených v důsledku druhé světové války a poválečného vývoje za nejdůležitější předpoklad zajištění evropské bezpečnosti. Jsou pevně odhodlány společně, ve svazku s ostatními členskými státy varšavské Smlouvy o přátelství, spoluprád a vzájemné pomoci ze dne 14. května 1955 a v souladu s ní zajišťovat nedotknutelnost hranic členských států varšavské smlouvy, včetně hranic mezi Německou demokratickou republikou a Spolkovou republikou Německa.

Obě strany budou společně celit všem projevům revanšismu a militarismu a budou usilovat o důsledné dodržování smluv uzavřených s cílem upevnit evropskou bezpečnost.

Článek 8

V souladu se Ctystrannou dohodou z 3. září 1971 budou vysoké smluvní strany udržovat a rozvíjet své styky se Západním Berlínem, vycházejíce z toho, že není součástí Spolkové republiky Německa a nebude jí ani napřísťová spravován.

Článek 9

Bude-li jedna z vysokých smluvních stran vystavena ozbrojenému útoku kteréhokoli států či skupiny států, bude to druhá vysoká smluvní strana považovat za útok proti sobě a neprodleně jí poskytne veškerou pomoc, včetně pomoci vojenské, a bude ji všemi prostředky, které má k dispozici, podporovat při uplatňování práva na individuální nebo kolektivní sebeobranu podle článku 51 Charty Organizace spojených národů.

O opatřeních přijatých na základě tohoto článku budou vysoké smluvní strany neprodleně informovat Radu bezpečnosti Organizace spojených národů a budou postupovat podle ustanovení Charty Organizace spojených národů.

Článek 10

Vysoké smluvní strany se budou navzájem informovat a radit o všech významných mezinárodních i jiných otázkách a ve své činnosti budou vycházet z dohodnutého společného postoje.

Článek 11

Tato smlouva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost vytyčenou ratifikačních listin, která se uskuteční co nejdříve v Praze.

Článek 12

Tato smlouva se uzavírá na dobu dvaceti pěti let a bude se automaticky prodluzovat vždy o dalších deset let, neprojeví-li jedna z vysokých smluvních stran přání ji vypovědět a neoznámí-li to dvanáct měsíců před uplynutím období platnosti.

Dáno v Berlíně dne 3. října 1977, ve dvou vyhotoveních, každé v německém a českém jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Německou demokratickou republikou
E. Honecker

Za Československou socialistickou republikou
G. Husák